

General | Alba Carreres / Irene Ramentol | Actualitzat el 15/07/2021 a les 13:00

Qui nega la violència obstètrica?

La majoria de col·legis de metges rebutgen el terme que sí que reconeixen l'OMS i l'ONU en diverses resolucions

[inici centrare port] L'últim comunicat emès pel Consell General de Col·legis Oficials de Metges (CGCOM) sobre **violència obstètrica** rebutja i considera desafortunat el terme, fet que ha encès col·lectius i víctimes que exigeixen des de llavors que es retracti d'aquest posicionament.

En el document, el CGCOM sosté que "el concepte **no s'ajusta a la realitat** de l'assistència a l'embaràs, part i postpart al nostre país i **criminalitza** les actuacions de professionals que treballen sota els principis de rigor científic i l'ètica mèdica".

I des del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya (CCMC) i la Societat Catalana d'Obstetrícia i Ginecologia (SCOG), què hi diuen? Totes dues entitats es desmarquen del posicionament del CGCOM i, en un comunicat a part, asseguren que tot i que el terme "violència" genera rebuig en la majoria de professionals de la salut, l'**accepten** perquè entenen que negar-ne l'existència només fa que erosionar la confiança entre dones i professionals. Asseguren que el part és una experiència radicalment íntima i transcendent, i no es poden deslligar les dimensions científica i emocional que la conformen.

En aquest sentit, la **Societat Catalana d'Obstetrícia** ja fa temps que ha posat en marxa un **grup de treball** en el qual hi ha professionals del ram però també víctimes, entitats i administració pública per monitoritzar i reparar els casos de violència obstètrica que tenen lloc en hospitals catalans.

I en l'àmbit internacional? La violència obstètrica està reconeguda, denunciada i descrita per 1) la relatora especial sobre la violència contra la dona de les **Nacions Unides**, 2) L'**OMS** en aquesta declaració sobre la Prevenció i eradicació de la manca de respecte i el maltractament durant l'atenció de el part, 3) El **Consell d'Europa** en aquesta Resolució d'octubre de 2019 i 4) El **Parlament Europeu** en aquesta Resolució sobre l'estratègia de la Unió per a la igualtat de gènere.

"El Consell General de Col·legis Oficials de Metges de Madrid es troba encara en una fase de negociació de el problema, fase superada en canvi des de fa dècades per altres organismes mèdics, institucions i societat civil", lamenta l'associació El Parto es nuestro.

Segons Euro-Peristat, el projecte europeu que s'encarrega d'avaluar la salut perinatal a la UE, l'Estat espanyol és el primer, junt amb Irlanda, en part instrumentals, i figura sovint en altres rànquings d'intervencions com les induccions o les episiotomies, actualment en nivells molt per sobre de les recomanacions de l'OMS.

Unes estadístiques que **la pandèmia ha agreujat**, fent sortir a la llum nombrosos testimonis que han estat víctimes de males praxis arran dels estrictes protocols anti-Covid als hospitals.

[noticiadiari]96/371[/noticiadiari]

Què entenem per violència obstètrica? Quan es vulnera el **dret a rebre una atenció respectuosa durant l'embaràs, part i postpart**. Per exemple, quan es realitza una episiotomia sense indicació mèdica i sense el consentiment informat de la dona; quan es realitzen més tacles dels indicats, provocant infeccions que poden derivar en l'ingrés del nou-nat a l'UCI neonatal amb la consegüent separació de la seva mare que això suposa; quan s'administra qualsevol tipus de droga sense un consentiment informat, com en el cas de l'administració d'haloperidol, un potent antipsicòtic, com a sedant durant el part, fet que constitueix una pràctica obsoleta, perillosa i sense cap suport científic; quan s'atén a dones que estan patint una pèrdua gestacional sense els

recursos adequats per a preservar la seva salut física i emocional; quan s'indiquen induccions sense tenir justificació mèdica per acomodar agendes del personal; quan el part acaba en cesària perquè no hi ha prou sales de parts lliures o per altres motius logístics que res tenen a veure amb el part en si.

[noticiadiari]96/603[/noticiadiari]

El fet, però, que existeixin encara **males praxis no vol dir, en cap cas, que siguin generalitzades**. Així ho defensa també El parto es nuestro: "La formació medicalitzadora i una cultura professional no respectuosa amb el protagonisme ni amb l'autonomia de les gestants ha conduït a una atenció del part en massa ocasions no basada en l'evidència, amb pràctiques inadequades, amb intervencionisme innecessari i en la qual la dona, el nadó i la seva família no han estat el centre ni s'han respectat les seves necessitats fisiològiques i emocionals. Els errors d'aquest paradigma són la causa del que anomenem violència obstètrica i no una mala fe dels professionals ni l'exercici conscient d'una mala praxi", deixa clar en un comunicat.

[ficientrareport]